

باسمه تعالی

جمهوری اسلامی ایران

وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

دانشکده پرستاری و مامایی

گروه آموزش مامایی

تاریخچه دانشکده

دانشکده پرستاری و مامایی کرمانشاه یکی از قدیمی ترین دانشکده های پرستاری و مامایی کشور است. این دانشکده فعالیت خود را در سال ۱۳۴۴ با عنوان آموزشگاه عالی پرستاری و مامایی ۲۵ شهریور آغاز نمود. پس از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی در سال ۱۳۵۷، به آموزشگاه پرستاری و مامایی ۱۷ شهریور تغییر نام داد. در سال ۱۳۶۱ با عنوان مجتمع آموزشی و پژوهشی کرمانشاه به فعالیت خود ادامه داد. و سپس در سال ۱۳۶۶ به دانشکده پرستاری، مامایی، پیراپزشکی و بهداشت تغییر نام داد. سال ۱۳۷۶ دانشکده بهداشت و در سال ۱۳۸۶ دانشکده پیراپزشکی با احراز هویت مستقل، از دانشکده پرستاری و مامایی جدا شدند.

در حال حاضر هیئت آموزشی گروه آموزش مامایی ۱۱ نفر، ۵ نفر استادیار (که یک نفر در شرف دانشیار می باشد) و ۱ نفر مربی و ۵ نفر کارشناس ارشد مامایی می باشد. و ۱۰۰ دانشجو در دوره های کارشناسی پیوسته و ناپیوسته مامایی در این دانشکده به تحصیل اشتغال دارند.

چشم انداز

گروه آموزش مامایی می کوشد تا مرکز نوآوری و برتری در آموزش مامایی، تحقیقات، رهبری و اقدامات بالینی در جهت ارتقاء سلامت مادران، کودکان و خانواده در سطوح محلی، منطقه ای و ملی باشد.

رسالت

گروه آموزش مامایی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه به عنوان باتجربه ترین گروه آموزش مامایی در غرب کشور از طریق آموزش، پژوهش و توسعه دانش مامایی با محوریت فرهنگ اسلامی ایرانی و حفظ ارزش های اسلامی حاکم بر جامعه مبتنی بر معنویت، اخلاق و رفتار حرفه ای و در راستای حرکت در مسیر دانایی محوری سند چشم انداز ۱۴۰۴ جمهوری اسلامی ایران و براساس اسناد بالادستی نظام آموزش عالی و با نگاه به راهبردها و سیاست های وزارت متبوع و برنامه راهبردی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، فعالیت می نماید.

گروه آموزش مامایی در حوزه بالین؛ آموزش (حضور و مجازی) ماماها، ماهر، متعهد، توانمند، خلاق و مسئولیت پذیر به منظور ارتقاء سطح سلامت جامعه در جهت تأمین نیازهای جسمی، روانی، اجتماعی و معنوی مرتبط با سلامت و بهداشت مادران، کودکان و خانواده عهده دار است که می تواند جدیدترین دانش مامایی مبتنی بر شواهد را برای نجات جان مادر و نوزاد کشف، منتشر و به کار گیرند. بنحوی که دانش آموختگان این رشته بتوانند در مراکز بهداشتی درمانی، مشاوره خدمات مامایی، بیمارستانها و سایر مراکز مرتبط فعالیتهای موثر و کارآمد را در بالاترین سطح استانداردهای حرفه ای ارائه کرده و رضایتمندی مراجعین و مددجویان را تأمین نمایند. همچنین در حوزه پژوهش؛ انجام تحقیقات در جهت شناخت نیازهای آموزشی، بهداشتی و درمانی جامعه خصوصا مادران و کودکان و بدنبال آن بازنگری مداوم برنامه های آموزشی مامایی در این راستا و نیز بازخورد مناسب جهت بهینه سازی سیستم آموزشی کشور، ارتقاء و بهبود کیفیت آموزش و ارزشیابی دانشجویان را انجام می دهد. دانش آموختگان برای تأمین و تکمیل کادر علمی دانشگاه ها و مراکز آموزشی کشور در رشته های مامایی و

بهداشت باروری آماده می شوند. به این منظور توسعه توانمندی های اعضاء هیأت علمی گروه مامایی متناسب با تحولات علمی رشته و استانداردهای ملی و جهانی در دستور کار قرار خواهد گرفت. ارتقاء ارتباطات بین رشته ای در جهت توانمندسازی دانش آموختگان و آموزش دانشجویان سایر رشته های علوم پزشکی و حتی غیر علوم پزشکی نیز نیازمند توجه ویژه است.

ارزشها و باورها :

۱. شایستگی معنوی، پایبندی به اصول اخلاقی و نوآوری؛ شایستگی
۲. حفظ ارزشهای اخلاقی، دینی، اعتقادی و فرهنگی
۳. توجه به کرامت انسانی با نقش محوری نیروی انسانی در تمامی ابعاد
۴. تقویت تعاملات آموزشی و پژوهشی در سطح ملی
۵. مسئولیت پذیری در قبال جامعه، اعضای گروه، دانشجویان و کارکنان
۶. رعایت اخلاق و تعهد حرفه ای آموزشی و پژوهشی
۷. توانمند سازی اعضای هیات علمی و کارکنان و تقویت و توسعه مشارکت های آنان
۸. پایبندی به اصول و اهداف کلی بهداشت باروری و مامایی
۹. احترام به ذینفعان
۱۰. انجام کار تیمی

لیست ذینفعان

درونی	بیرونی
۱ دانشجویان پذیرفته شده رشته مامایی در دانشگاه	ریاست دانشگاه
۲ اعضا هیئت علمی رشته مامایی	معاونت آموزشی دانشگاه
۳ مدیر گروه مامایی	معاونت فناوری و تحقیقات دانشگاه
۴ کارشناس گروه مامایی	معاونت درمان
۵	معاونت بهداشتی
۶	ریاست دانشکده
۷	معاونت آموزشی دانشکده

شرح وظایف اعضای هیئت علمی گروه آموزش مامایی

طیف گسترده وظایف عضو هیئت علمی گروه آموزش مامایی در پنج حیطه آموزش، تحقیق و پژوهش، توسعه فردی، فعالیت های اجرایی و مدیریتی و فعالیت های تخصصی در خارج از دانشگاه می باشد. این حیطه ها عبارتند از:

۱. آموزش:

شامل تدریس دروس نظری (بصورت حضوری یا مجازی)، عملی، کارگاهی، آزمایشگاهی و آموزش بالینی خواهد بود. قبول مسئولیت استاد راهنما یا مشاور دانشجویان، سرپرستی پایان نامه ها، تدریس و یا شرکت در کنفرانس های آموزشی گروه، تدوین و طراحی برنامه های درسی، بازنگری برنامه های آموزشی و دروس، طرح روش های امتحانی و برگزاری امتحانات، شرکت در برنامه های آموزشی عموم مردم، تولید نرم افزارها و لوح های فشرده چند رسانه ای نیز از جمله فعالیت های آموزشی یک عضو هیئت علمی خواهد بود.

۲. تحقیق و پژوهش:

فعالیت های تحقیقاتی شامل بررسی اولویت های پژوهشی، اجرای طرح های پژوهشی، راه اندازی آزمایشگاه های تحقیقاتی، ارائه مقاله در سمینارها و همایش های داخلی و خارجی، چاپ و انتشار مقالات، کتب علمی و ترجمه کتب، اختراع و ابتکار جدید و ارائه فعالیت های نوین در حیطه های مختلف می باشد. در این ارتباط همکاری با مراکز و موسسات آموزشی و پژوهشی و صنایع داخلی و خارجی و ارائه طرح های مشترک و اخذ گرانت و جذب منابع مالی خارج از دانشگاه باید مدنظر قرار گرفته شود. داروی مقالات، طرح ها و پایان نامه های پژوهشی و ویراستاری مجلات و کتب علمی از مقولات دیگر فعالیت های پژوهشی است.

۳. توسعه فردی:

تلاش به منظور افزایش توانایی های فردی (دانش و مهارت ها) یک عضو هیئت علمی که عهده دار مسئولیت های مدرس، پژوهشگر، درمانگر و حفظ سلامت جامعه خواهد بود، می باشد. اعضای هیئت علمی می باید براساس نتایج حاصل از ارزشیابی سالیانه خود سعی در برنامه ریزی به منظور رفع کاستی های احتمالی و از بین بردن نقاط ضعف و تقویت نقاط قوت و نیز به روز نمودن آگاهی های عمومی و تخصصی خود بنمایند. در این ارتباط گذراندن دوره های کوتاه مدت و میان مدت داخلی و خارجی، شرکت در همایش ها و کارگاه های مختلف و آموزش از راه دور باید در نظر گرفته شود. عضو هیئت علمی موظف است در سنوات مشخص شده رتبه علمی بالاتر را کسب نماید و علاوه بر ارتقاء دانش فردی مهارت های لازم را جهت انتقال دانش خود به فراگیران را کسب نماید.

۴. فعالیت های اجرایی و مدیریتی:

با توجه به ساختار دانشگاه ها در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، پذیرش مسئولیت های اجرایی و مدیریتی یکی از وظایف مهم اعضای هیئت علمی که توانایی این امر را دارند، می باشد. در این ارتباط قبول مسئولیت های مختلف در بخش، گروه، دانشکده، بیمارستان و دانشگاه، عضویت در شوراهای کمیته های مختلف، قبول مسئولیت در حوزه های ستادی وزارت متبوع و شوراهای مجامع آن، مشارکت در برنامه ریزی و مدیریت استراتژیک از اهم این وظایف می باشد.

۵. فعالیت های تخصصی در خارج از دانشگاه:

ارائه خدمات غیر مستقیم در ارتباط با تخصص و شغل فرد با انتظاری که از او می رود در این حیطه قرار می گیرد. این خدمات می تواند به موسسه آموزشی و یا جامعه ارائه گردد. از این فعالیت ها می توان مشارکت در انجمن ها و گروه های حرفه ای، ارائه خدمات مشاوره ای علمی و تخصصی به جامعه، شرکت در گردهمایی ها و مواردی از این قبیل را نام برد.

لیست توانمندی های آموزشی اعضاء هیئت علمی گروه آموزش مامایی:

- توانایی تدریس دروس نظری، عملی و بالینی اختصاصی رشته مامایی در مقاطع کارشناسی و ارشد و دکترای آموزش مامایی
- توانایی تدریس در کارگاه های تخصصی مورد نیاز برای دانشجویان مامایی، دانش آموختگان و شاغلین مامایی
- توانایی برگزاری برنامه های آموزشی عمومی در حیطه سلامت زنان، دختران و خانواده
- توانایی تدریس واحد نظری و بالینی مدیریت برای کلیه دانشجویان علوم پزشکی
- توانایی تدریس در کارگاه های مرتبط با پژوهش (روش تحقیق کمی و کیفی، نرم افزار اندنوت، نرم افزار مکس کیودا، جستجو در پایگاه های علمی، مقاله نویسی و...)
- توانایی طراحی لاگ بوک مقاطع مختلف مامایی
- توانایی تدریس در کارگاه های سلامت جنسی و سکس تراپی برای دانش آموختگان و شاغلین مامایی
- توانایی تدریس در کارگاه های تربیت مربی برای آمادگی زایمان برای دانش آموختگان و شاغلین مامایی
- توانایی برگزاری دوره MBA گرایش بهداشت مادر و کودک جهت ماماها شاغل در دانشگاه های علوم پزشکی
- توانایی تدریس کارگاه های المپیاد علمی دانشجویان علوم پزشکی در حیطه کارآفرینی در دانشگاه های هزاره سوم
- توانایی تدریس کارگاه های مربوط به ثبت ایده تا اختراع جهت دانشجویان و اساتید دانشگاه های علوم پزشکی

لیست توانمندی های پژوهشی اعضاء هیئت علمی گروه آموزش مامایی:

- توانایی ارائه، مدیریت و اجرای طرح پژوهشی مطالعات کمی و کیفی و ترکیبی
- توانایی ارائه، مدیریت و اجرای طرح پژوهشی مطالعات مرور نظام مند و فراتحلیل
- توانایی چاپ مقالات در مجلات معتبر فارسی و انگلیسی
- توانایی ارائه مقالات در کنفرانس های ملی و بین المللی
- نگارش پروپوزال های طرح های نوآورانه
- توانایی در ثبت ایده و تدوین مراحل ثبت اختراع داخلی
- توانایی نگارش طراحی طرح کوهورت مبتنی بر جامعه در زمینه مامایی
- توانایی راهنمایی و مشاوره پایان نامه های مقاطع ارشد و دکتری تخصصی مامایی و سلامت باروری
- توانایی راهنمایی و مشاوره پایان نامه های مقاطع پزشکی عمومی و دستیاری
- توانایی شرکت در کنفرانس های ملی و بین المللی بعنوان هیأت اجرایی و علمی
- توانایی تالیف و چاپ کتاب های آموزشی و تخصصی رشته مامایی

لیست توانمندی های مورد انتظار از دانش آموختگان:

- ارائه فعالیتهای موثر و کارآمد را در بالاترین سطح استانداردهای حرفه ای در بیمارستانها و مراکز بهداشتی درمانی
- ارائه خدمات مشاوره ای تخصصی مامایی و سلامت مادر و کودک به اقشار مختلف جامعه
- آموزش مددجویان و خانواده ها در زمینه مسایل مرتبط با سلامت زنان و کودکان، نوجوانان و خانواده
- توانایی اداره و انجام زایمان طبیعی کم عارضه در مراکز درمانی
- توانایی تشخیص، اداره و مراقبت از لیبر و زایمان های پرخطر
- توانایی انجام مراقبت های معمول حین بارداری و قبل از تولد و تشخیص موارد غیرطبیعی و پرخطر و ارجاع به موقع
- توانایی انجام مراقبت های معمول سلامت مادر و کودک و تشخیص موارد غیرطبیعی و پرخطر و ارجاع به موقع
- توانایی اداره دفتر کار مامایی مطابق با صلاحیت های تعیین شده از سوی وزارت بهداشت و درمان
- ارائه خدمات زایمان فیزیولوژیک، برگزاری کلاس های آمادگی برای زایمان و ...
- توانایی تصمیم گیری در بستری یا عدم بستری بیمار در اورژانس زنان
- تشخیص و درمان واژینیت و سرویسیت و مشاوره و ارجاع صحیح بیماری های زنان و ناباروری
- شناسایی نوزادان پرخطر و ارجاع آنها
- توانایی احیاء نوزادان و مادران

(SWOT)

نقاط قوت

- S1 - وجود اعضای هیأت علمی مجرب و توانمند بعنوان الگوی مناسب
- S2 - وجود جلسات گروهی فعال
- S3 - وجود کارشناسان با تجربه در حوزه های آموزش
- S4 - وجود سیستم فرادید ، اتوماسیون و سامانه نوید
- S5 - فعال بودن EDO دانشکده و بیمارستان معتضدی
- S6 - وجود روند رو به رشد ارتقاء مرتبه اعضای هیأت علمی
- S7 - وجود کلینیک درمان ناباروری و سلامت جنسی
- S8 - وجود مرکز آموزش مهارتهای بالینی استاندارد مامایی در دانشکده و بیمارستان ها
- S9 - وجود کتابخانه با برخورداری از کتابهای متنوع و تخصصی به روز دردانشکده و بیمارستانها
- S10 - وجود هیات علمی مامایی در مقطع دکترای تخصصی در گروه مامایی

S۱۱- وجود دانشجویان نخبه و توانمند

S۱۲- وجود تجهیزات آموزشی مناسب در دانشکده برای آموزش دروس نظری

S۱۳- انجام ارزیابی درونی گروه به منظور بررسی وضعیت موجود و برنامه ریزی آتی هر ۵ سال

S۱۴- برگزاری آزمون آسکی قبل از ورود به کارآموزی در عرصه

S۱۵- برگزاری کارآموزیهای در عرصه به صورت اینترشیپ با حضور مربی

S۱۶- برگزاری کارگاه های مبتنی بر نیاز دانشجو در طول دوران تحصیل

S۱۷- وجود کلینیک توکوفوبیای زایمان

S۱۸- وجود بیمارستان تک تخصصی زنان معتضدی

نقاط ضعف

W۱- عدم تناسب تعداد هیات علمی به دانشجو

W۲- عدم وجود مستندات برای برخی فعالیتهای انجام شده

W۳- عدم وجود رشته تحصیلات تکمیلی مامایی (کارشناسی ارشد و دکتری تخصصی)

W۴- عدم وجود مجله علمی- پژوهشی مامایی در دانشکده

W۵- عدم وجود مراکز تحقیقاتی مرتبط با رشته در دانشکده

W۶- عدم وجود برخی شیوه نامه ها و فرآیندها علیرغم اجرای استاندارد آیین نامه ها

W۷- ضعف در تدوین فرآیندهای تشویقی برای اساتید با هدف ایجاد انگیزه

W۸- محدودیت در ارائه تسهیلات رفاهی به اعضای هیات علمی

فرصت ها

O۱- وجود سند چشم انداز توسعه ۲۰ ساله کشور و نقشه جامع علمی به عنوان مبنا و راهنمایی در جهت تدوین برنامه استراتژیک

O۲- سیاستگذاری وزارت متبوع بر گسترش کمی و کیفی تحصیلات تکمیلی

- ۰۳- وجود فرصت های علمی تحقیقاتی و وجود بستر مناسب برای برنامه های آموزشی و پژوهشی
- ۰۴- سیاستگذاری معاونت آموزشی وزارت متبوع بر ارتقاء کمی و کیفی تولیدات علمی توسط اساتید دانشگاهها
- ۰۵- امکان معادل سازی فعالیت های اجرایی اساتید با فعالیت آموزشی آنان
- ۰۶- موقعیت مناسب جغرافیایی جهت آموزش بین الملل و توریسم درمانی
- ۰۷- تغییر سیاست های جمعیتی مبنی بر تشویق زنان به باروری بیشتر که می تواند منجر به جذب بیشتر دانشجویان مامایی و نیاز به بکارگیری و استخدام نیروهای مامایی گردد

تهدیدها

- T۱- شرایط اقتصادی نامطلوب کشور که بر بودجه ریزی آموزشی و پژوهشی دانشکده موثر واقع شده است
- T۲- نبود سیاست جامع و مدون در خصوص امور رفاهی اعضاء هیات علمی در سطح وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
- T۳- تمرکز بیشتر آئین نامه ارتقاء اعضاء هیات علمی به انجام فعالیتهای پژوهشی در مقایسه با آموزش
- T۴- عدم تناسب تعداد مجوز ها و تعداد پستهای جذب هیأت علمی با روند توسعه دانشکده
- T۵- کاهش نرخ باروری در کشور و تاثیر آن بر رشته مامایی
- T۶- گسترش روحیه مدرک گرایی در بین دانشجویان
- T۷- شرایط بحران جنگ و تاثیر آن بر آموزش دانشجویان (آموزش مجازی و کاهش ساعات کارآموزی)
- T۸- وجود نگرش درمان محور به جای سلامت محور در جامعه
- T۹- محدودیت پوشش بیمه ای در ارائه خدمات مامایی